

Nr 4 2002 - Svårt att skilja på hund och varg

Svårt att skilja på hund och varg

I oktober blev två hundar skjutna i Norduppland, när de angrep får. Sedan dess har inga tamdjursangrepp rapporterats.

Den 23 augusti var det dags igen i Östhammar. Efter en mängd observationer av en varg på vandring norrut från Blekingekusten via Sörmland, Stockholm och ett antal platser i Roslagen skedde ett angrepp på får i Ytterby, Östhammar och ett djur dödades. Samma dag simmade vargen över till Gräsö där den angrep fler får, som betade på en strandäng vid Rosten. Fyra djur dödades och ett fick avlivas. Besiktningsmännen säkrade tassavtryck i sanden. Framtassen mätte 10,5 centimeter.

Dagen därpå såg biologen och professorn Torbjörn Fagerström vargen när den simmade söder om Örskär. Han stod och tittade på fågel med tubkikaren och fick syn på något i vattnet som först låg still, men som så småningom fortsatte och gick upp på en klippa och ruskade av sig vattnet. Tveklöst en varg.

SKYDDSJAKT

Den 25 augusti var det dags igen i Norrboda på norra Gräsö.

Tre dödade tackor och ett lamm. Senare på kvällen dödades en tacka till. Vargen fortsatte bort mot en granne och där sköts den. Djuret fraktades till SVA och polisutredningen pågår ännu, för att utröna om allt gick rätt till

Man påpekar från utredarna betydelsen att noga studera detta fall, då det är första gången som varg skjutits med hänvisning till §28, jaktförordningen. Resultatet av polisutredningen väntas bli prejudicerande.

Sen var det tyst och lugnt ett tag igen, men den 16 september hittades tre döda får, fem skadade och ett som omedelbart fick avlivas i Alunda, tre mil nordost om Uppsala. Totalt dog nio får.

Den 29:e skedde ytterligare ett angrepp i Tierpstrakten, vid Skämsta. Sammanlagt sju får dog eller var tvungna att avlivas.

Nu kom en ny ansökan om skydds jakt på vargen och länsstyrelsen biföll direkt. Även Naturvårdsverket biföll och från den 3 oktober till 15 november gällde skydds jakt på ett djur. Sedan kom en period med lugn igen, men den 11 oktober hände något som det fortfarande pratas om.

I Strömsberg utanför Tierp angreps får och ägaren blev uppringd och skyndade sig hem. Han tar bössan och skjuter de båda förövarna på bar gärning när de biter en av hans tackor. När krutröken lagt sig och mannen går fram till de skjutna vargarna ser han att de har halsband. Två unga hundar, en korsning av alaskan malamute och siberian husky ligger framför honom.

VARGLIKA HUNDAR

Besiktningsmannen, som numera har ganska stor erfarenhet av angrepp på får, konstaterade att hundarna är mycket varglika. Så småningom lokaliserar hundägaren och efter att vävnadsprover säkrats från de båda djuren, för framtida jämförelser med spillningar tillvaratagna vid andra angrepp, återlämnas hundarna till ägaren. Polisen anser saken vara utagerad och juridiskt efterspel är endast aktuellt mellan fårägaren och hundägaren.

Angreppsbilden är lite annorlunda jämfört med andra angrepp i Uppland, med mindre tandavstånd, mindre kraftfulla bitmärken och lite annorlunda sätt att bita. Men svarigheten att med någon som helst säkerhet, kunna fastställa om det är varg eller hund som angripit fårbesättningarna i Uppland och på andra ställen i Sverige är stor. Om man inte har djuret liggande skjutet framför fötterna förstås. Då är det lätt att vara säker på sin sak.

Nu återstår det bara att se om det lugnar ner sig i Uppland, där stämningen har varit minst sagt uppriven, det senaste halvåret.

Nu stundar spårnö och inventeringsarbete samt bildandet av den rovdjursgrupp, som varje län med rovdjur ska ha och som med sitt arbete ska verka för att underlätta samvaron mellan rovdjur och människor.

JOHAN MÅNSSON, ANSVARIG FÖR ROVDJURSFRÅGOR PÅ LÄNSSTYRELSEN I
UPPSALA LÄN